

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Рівненський державний гуманітарний університет
Факультет документальних комунікацій, менеджменту,
технологій та фізики
Кафедра менеджменту

**Децентралізація влади, проведення
реформ в Україні: проблеми та
перспективи реформування**

ЗБІРНИК ТЕЗ
Всеукраїнської науково-практичної конференції

8 грудня 2022 року

Рівне – 2022

УДК 351: 005. 591. 46 (477)
Д-39

Рекомендовано Вченої радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №12 від 29.12.2022 р.)

Редакційна колегія

Постоловський Р.М., к.і.н., професор, ректор Рівненського державного гуманітарного університету, голова редколегії; Павелків Р.В., д.психол.н., професор, проректор РДГУ; Юхименко-Назарук І.А., д.е.н., професор, декан факультету документальних комунікацій, менеджменту, технологій та фізики; Микитин Т.М., к.т.н., доцент, завідувач кафедри менеджменту; Сяська О.В., к.е.н., доцент кафедри менеджменту, відповідальний секретар.

Децентралізація влади, проведення реформ в Україні: проблеми та перспективи реформування: збірник тез Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених. Рівне, 8 грудня 2022 р. [тези доп.]. Рівне: РДГУ, 2022. 75 с.

Збірник містить тези доповідей результатів актуальних досліджень економічних та фінансових аспектів децентралізації в Україні, правового забезпечення реформи децентралізації, соціально-трудова відносини у процесі вирішення трудових спорів, а також аналізу сучасних трендів і перспектив публічного управління та менеджменту.

Розраховано на науковців, викладачів і здобувачів закладів вищої освіти, фахівців із публічного управління та менеджменту, представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

За зміст публікацій повну відповідальність несуть автори.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2022

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІЧНІ Й ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ

<i>Вильчик А.А., Мединська Т.І.</i> Соціальна політика держави як економічний аспект децентралізації в Україні.....	5
<i>Іванюк С.В., Сяська О.В.</i> Медична реформа як засіб децентралізації управління та фінансування медичних закладів України (на прикладі КНП «Корецька міська лікарня»).....	7
<i>Мединська Т.І.</i> Корпоративна соціальна відповідальність як важлива складова децентралізації в Україні.....	9
<i>Парух О.В., Поліщук О.Ю., Микитин Т.М.</i> Розробка стратегії розвитку територіальних громад в умовах надзвичайних станів.....	12
<i>Покотило Д.А., Поліщук О. Ю.</i> Сучасний стан ринку праці України.....	14
<i>Сивий Р.П.</i> Робота територіальних громад Рівненщини в умовах надзвичайного стану.....	16

СЕКЦІЯ 2. ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ І ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕФОРМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ, СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВІ ВІДНОСИНИ У ПРОЦЕСІ ВИРІШЕННЯ ТРУДОВИХ СПОРІВ

<i>Дорощук Н.Г., Сивий Р.П., Микитин Т.М.</i> Підготовка кадрів для органів місцевого самоврядування.....	19
<i>Жданюк В.В., Маїта Н.О.</i> Оцінка задоволеності споживачів медичних послуг як важлива складова реформування медичної галузі в Україні.....	21
<i>Чижевська О.О.</i> Кадрова політика КП «Рівненська обласна клінічна лікарня» в умовах реформування вітчизняної системи охорони здоров'я.....	24

СЕКЦІЯ 3. ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ: ФІЛОСОФСЬКІ, МОВНО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ТА ІСТОРИКО-ПОЛІТОЛОГІЧНІ ВИМІРИ

<i>Мартинюк Н.В., Маланчук Л.О.</i> Спіндокторинг: від філології до впливу на публічних службовців.....	27
<i>Прокопчук Т.І., Маланчук Л.О.</i> Інформаційна безпека: сучасні виклики та загрози.....	30

СЕКЦІЯ 4. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА МЕНЕДЖМЕНТ: СУЧАСНІ ТРЕНДИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

<i>Алексійчук О.В., Маланчук Л.О.</i> Нові стандарти діловодства в органах місцевого самоврядування	34
<i>Бачманюк Д.О., Мартинюк Г.Ф.</i> Соціально-демографічна ситуація ВПО в Україні	36
<i>Далюк Н.Я.</i> Управління розвитком громад в кризових умовах.....	39
<i>Данілович А.О., Шимко О.В.</i> Грейдування як управлінський механізм стимулювання праці.....	41
<i>Древецька Л.І., Юхименко-Назарук І.А.</i> Комунікативна політика медичного закладу, напрямки вдосконалення.....	43
<i>Кухар В.М., Савченко О.Р.</i> Складові адаптивної політики організації системи охорони здоров'я	46
<i>Маркова А.Ю., Мартинюк Г.Ф.</i> Робота волонтерів у США.....	49
<i>Маїшталяр В.М., Поляк К.Ю.</i> Теоретичні аспекти якісної політики обслуговування закладами охорони здоров'я	52
<i>Нестеренко О.Л., Савченко О.Р.</i> Формування потенціалу медичного закладу як різновид актуальних управлінських рішень сьогодення	55
<i>Пап Р.М., Маїша Н.О.</i> Публічні закупівлі як важлива складова діяльності закладу охорони здоров'я	58
<i>Самчук В.М., Маланчук Л.О.</i> Зарубіжний досвід зберігання електронних документів в архівних фондах	61
<i>Сисоєва А.-М.С., Маїша Н.О.</i> Чат-боти як спосіб інформаційно-комунікаційного забезпечення системи управління персоналом органів державної влади.....	63
<i>Чижевський А.С.</i> Реформування ринку газу як важлива складова інтеграції України у Європейський Союз	66
<i>Шершун М.Х., Берташ Б.М., Аксьонова А.В.</i> Природо-орієнтовані рішення як забезпечення сталого розвитку територіальних громад.....	69
<i>Шинкарук А.Л.</i> Основні етапи та методики цифрових інновацій публічного сектору	71

*Древецька Л.І., здобувачка вищої освіти ОС «магістр»
за спеціальністю 073 «Менеджмент» РДГУ,
Юхименко-Назарук І.А., д.е.н., професор кафедри менеджменту РДГУ*

КОМУНІКАТИВНА ПОЛІТИКА МЕДИЧНОГО ЗАКЛАДУ, НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Сьогодні держава Україна інтегрується в європейську і глобальну системи цифрової інфраструктури, що передбачає свідоме впровадження й застосування інформаційних технологій та цифрового досвіду інших, більш розвинених держав. Тому основними завданнями України на шляху до цифровізації стало подолання законодавчих перепон, інституційних бар'єрів, удосконалення та зміна ринкових механізмів [1]. Особливо актуальним слід виокремити завдання щодо формування ефективної цифровізації та якісних комунікацій у сфері системи охорони здоров'я України, що перебуває в умовах активного реформування.

Комунікації є основою всіх сфер та галузей діяльності в умовах сьогодення.

Погоджуємось із підходом Слюсарєва Л.А. та Костіної О.М., які виокремлюють такі аспектні ролі та значення комунікативної політики організацій:

1. Комунікаційна політика підприємства визначає його місію щодо комунікаційного простору, є надбудовою над комунікаційною стратегією, що розкриває набір тактичних засобів, які необхідно використовувати для досягнення певної мети.

2. Мета комунікаційної політики – здійснення ефективної взаємодії об'єкта комунікацій (організації, її іміджу та статусу) із суб'єктами комунікативного простору.

3. Завдання комунікативної політики – чіткий опис методів, способів та правил комунікації, недопущення застосування на практиці недостовірних, неповних і ситуаційних комунікацій, що не відповідають цілям і завданням політики каналів комунікації.

4. Цілі комунікаційної політики суб'єкта функціонування витікають безпосередньо з аналізу можливих проблем і сприятливих можливостей. Їх варто планувати з використанням моделей ієрархії результатів, що будуть служити основою для визначення ступеня впливу на об'єкт комунікації, тобто коло зацікавлених сторін (рис. 1) [2].

Кожна галузева організація повинна мати власну політику комунікацій, основне призначення яких – забезпечення необхідними засобами та ресурсами для належного функціонування.

Згідно даних іноземного видання [3], основою сфери громадського здоров'я в демократичних країнах виступають комунікації державних органів влади, громадських організацій та безпосередньо громадян. Такі зв'язки включають широкий спектр питань публічного управління та публічного урядування. Саме участь суспільства як потенційного споживача медичних

послуг забезпечує формування якісної комунікації (доступної, публічної, а отже зрозумілої), необхідної для його інформування, що працює осередком трикутника зв'язку: суспільство, держава та система охорони здоров'я.

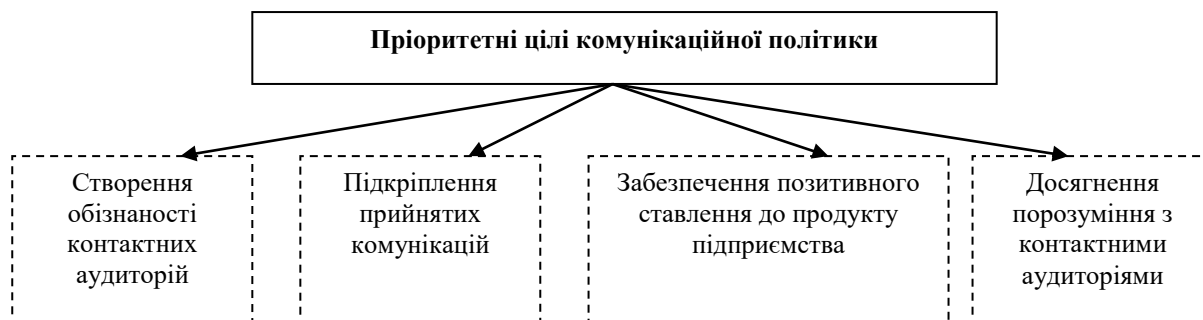

Рис. 1. Цілі комунікаційної політики підприємства [2]

У науковому дослідженні [4, с. 23] вченими виокремлено такі рівні комунікативного впливу:

- 1 рівень: центральні органи законодавчої та виконавчої влади;
- 2 рівень: галузевий – Міністерство охорони здоров'я;
- 3 рівень: органи регіональної влади та місцевого самоврядування;
- 4 рівень: засоби масової інформації;
- 5 рівень: всі верстви населення;
- 6 рівень: заклади охорони здоров'я та медичні працівники;
- 7 рівень: громадські організації та громадські діячі.

Згідно з науковими підходами, комунікацію системи охорони здоров'я слід розглядати як:

1) мистецтво та техніку інформування суспільства, тобто: громадян, установ і різних аудиторій громадськості, впливу на них та створення у них певної мотивації відповідно до важливих питань і детермінанту здоров'я;

2) засіб підвищення здібності отримувати, розуміти та використовувати інформацію для зниження ризику, попередження хвороб, зміцнення здоров'я; уміння орієнтуватись у послугах охорони здоров'я і уміння правильно їх використовувати; спосіб захисту політики охорони здоров'я та підвищення рівня благополуччя, якості життя і здоров'я громадян [4].

На рис. 2 запропонована систему заходів удосконалення комунікативної політики медичної установи на прикладі Комунального закладу «Рівненська обласна дитяча лікарня» Рівненської обласної ради.

Для підвищення ефективності комунікативних процесів закладів охорони здоров'я необхідне набуття працівниками компетенцій через розуміння ними задач та функцій комунікацій, форм і методів комунікативного впливу, особливостей комунікацій в залежності від цільової групи комунікативного впливу, правил деонтології, правил збереження конфіденційності інформації [4, с. 107-109].

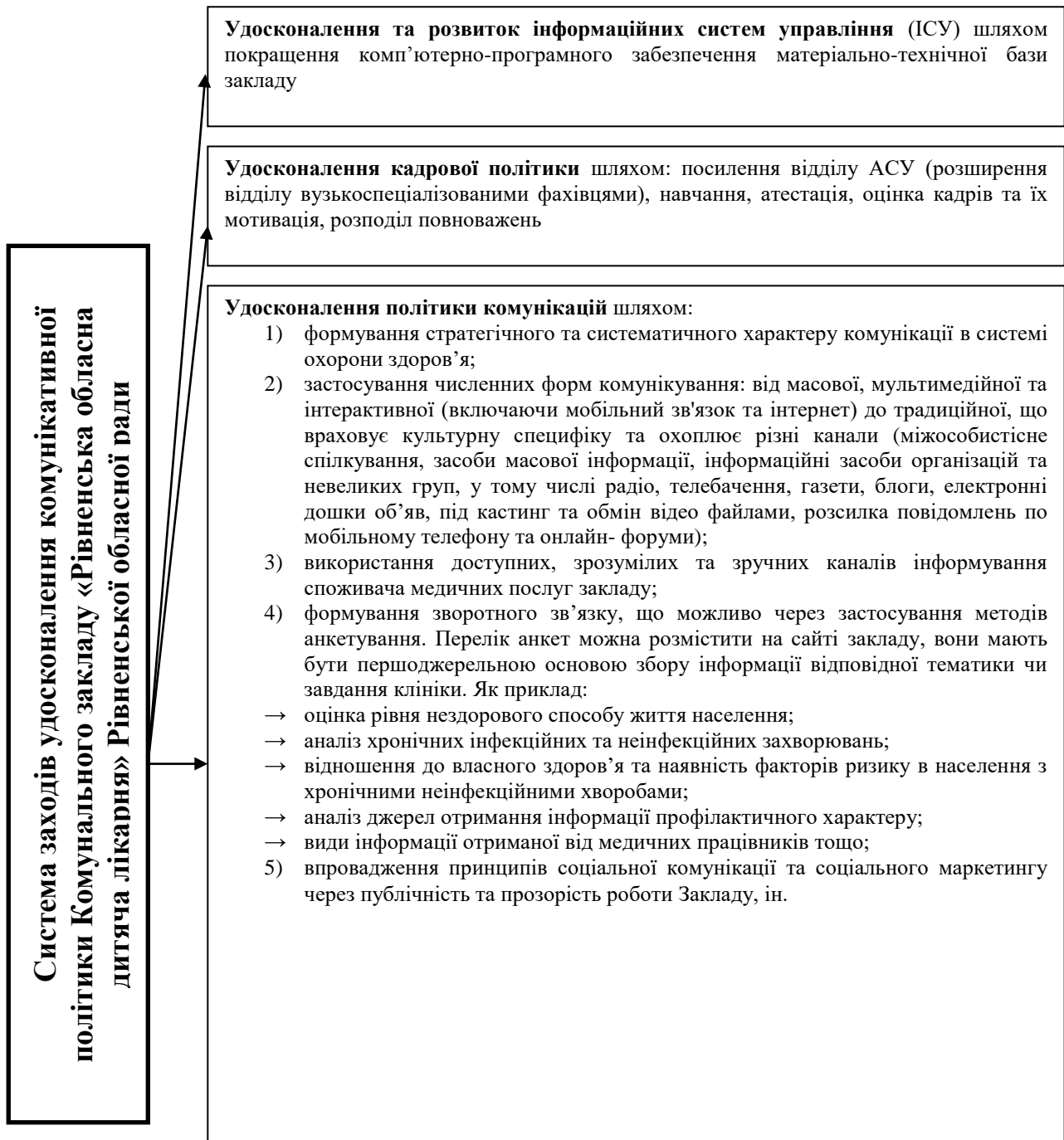

Рис. 2. Система заходів удосконалення комунікативної політики КЗ «Рівненська обласна дитяча лікарня» РОР

1. Цифровізація в Україні: нормативно-правове забезпечення [Електронний ресурс] URL: <http://conference.nbuv.gov.ua/report/view/id/906>.

2. Слюсарєва Л.А., Костіна О.М. Удосконалення комунікаційної політики підприємства. URL: <https://cutt.ly/uLNxvUj>

3. Schneider, M.-J. Introduction to public health. Revista Panamericana de Salud Pública. 2003. № 13.1. P. 58-59

4. Комунікації в охороні здоров'я [монографія]/М.А. Знаменська, Г.О. Слабкий, Т.К. Знаменська – Київ, 2019. - 194 с.